

[Jens Thomsen.]

Hr. Frits Clausen. Der rettes den stærkeste Mistænkeliggørelse mod Bondepartiet, fordi vi ikke optræder tilstrækkelig ufordrageligt over for ham. Bondepartiet er ikke nationalsocialistisk, og vi udgiver os ikke for at være det, men vi vil vise Vilje til at forstaa andres Tanker og Ideologier. Hvis vi ikke vil gøre det, kan vi heller ikke forlange, at andre skal forstaa det, vi har kært. Vi vil søge at vinde Forstaaelse og Respekt for de Traditioner, der har løftet det danske Folk opad; men vi vil ogsaa afvikle de Foranstaltninger, der har draget nedad.

I en Leder i „Politiken“ for en Tid siden fremdroges den Udvikling, der har givet Danmark en god Placering blandt Europas Folk. Det var en god og rigtig Fremstilling, der blev givet. Fremhævet der blev Grundtvigs Betydning i dansk Aandsliv, Højskolebevægelsen, Andelsbevægelsen og den danske Bondes Indsats. Men der var intet fra den nuværende Regerings Tid, hvor alt Arbejde er koncentreret om at ødelægge den Udvikling og det Arbejde, der efter „Politiken“'s Fremstilling har givet Danmark en god Placering blandt Europas Folk, en Placering, vi alle kan glædes over.

Vi fra vor Side vil være med i et Samarbejde for at bevare disse gode danske Traditioner i den nye Tid, og Mulighederne er til Stede for at gennemføre dette, saafremt vi selv vil øve en Indsats. Men hvis det danske Folk selv spilder Tiden i ufordragelig Kamp om Personer, er jeg bange for, at vi forspilder vore Chancer. Tiderne er saa alvorlige, og Problemerne er saa store, at det kan blive skæbnesvangert at sætte Personerne over Sagen, som det er Tilfældet i den nuværende politiske Kampagne.

Samlingsregeringen med sin store Presse prædiker Had og Ufordragelighed mod Frits Clausen og alle dem, der ikke vil indtage en ufordragelig Holdning imod ham. Det vilde gavne en sund Udvikling for Fremtiden, om de ufordragelige Toner kunde stemmes ned, saa Sagen kunde sættes over Personerne. Jeg vil gerne saa alvorligt som muligt henstille til begge Parter, at de hver især øver en Indsats derfor til Gavn for vort Lands Fremtid. Det er jo saadan, som det gamle Ord siger, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en Stad.

Vi synger i en af vore danske Sange: „Jeg kæmped med aaben Pande for det, jeg for Alvor tror.“ Dette kærnesunde danske Ideal staar i den stærkeste Modstrid til den Mistænkeliggørelse, der præger

den politiske Agitation i Danmarks Skæbnetime. Naar vi faar en Indbydelse til at rejse til Berlin, sættes alle Sejl til for at rejse Mistanke mod os. Hvis Hr. Hauch eller en anden af Systemets Mænd faar en saadan Indbydelse, lyder der ganske andre Toner.

Nu forsøger Systempressen at skrive i forblommede Vendinger om Knud Bachs Rejse til Berlin for at give Offentligheden Indtryk af, at han optræder mod Landets Interesser. Bladene skriver, at Knud Bach ingen Kompetence havde til at rejse til Berlin. Men hvad er det for noget Barne snak — enhver dansk Mand, der faar en Indbydelse af Tysklands ledende Mænd til en Rejse til Berlin, har selvfølgelig Ret til at modtage en saadan ærefuld Indbydelse, og han har fuld Kompetence til at foretage Rejsen, saafremt han ikke udgiver sig for andet end det, han er. Knud Bach har selvfølgelig ikke gjort Forsøg paa at bilde den tyske Regering ind, at han mødte som Repræsentant for den danske Regering. Hvis han havde villet gøre Forsøg paa at afstive sin Autoritet og Anseelse paa den Maade, vilde det have gaaet ham pinende galt, for Tysklands ledende Mænd har grundigt Kendskab til adskillige af vore indre Forhold. De har deres Efterretningsvæsen i god Orden. Det er ikke blot Partiernes Stilling og Arbejde i Tiden efter den 9. April, de kender, men de har Kendskab til deres Udtalelser og Handlinger i Tiden længe før den Dato. Det er min Opfattelse, at de har Agtelse og Respekt for dem, der har optraadt værdigt og korrekt før saavel som efter den 9. April. Derfor fik L. S. den ærefulde Indbydelse til Berlin, paa samme Tid som alle Sejl sættes til i Systempressen for at slaa L. S. ned, udelukkende for at tjene partipolitiske Interesser.

Der er ikke noget mærkeligt i, at en og anden L. S.-Mand, der faar sin politiske Oplysning fra Systempressen, bliver paavirket af denne, men han vil en Dag faa Øjnene op for den falske Agitation, der fik ham til at tvivle paa L. S.'s danske Sindelag.

Det er barnagtigt, som Pressen anstrenger sig for at slaa enhver Udmeldelse af L. S. op som noget meget betydeligt, eller naar den gennem tvetydige Skrivemaader søger at bilde Læserne ind, at der er foregaaet noget forskrækkeligt i L. S., fordi Organisationen har faaet Penge til sit Arbejde. L. S. angribes stærkt, fordi den har givet Tilslutning til Nationalsocialisterne, men Angrebet hviler paa en Usandhed.

L. S. har ikke givet Tilslutning til et politisk Parti, men L. S. har opstillet et